

Niamuno Sargas

broliams Pietuwininfams žines pranešas.

„Niamuno Sargas“,

Tilžeje, kas ketvergą išbūdamas, kaštūja prie arčiausiojo pusto ar per gromatnešį apsteliūtas ant bertainio meto 50 peningū, su prinėšimu į namus 65 peningūs. Ir pati laitraščio išleistuve Tilžeje, pylimo ulchžioje (Dammstraße) 2. bute, priima apsteliūtinus arba išsirašymus.

Vėrnai mylėsim cėcorystę,
Drašei užtaršim lietuvystę!

Ipsakymai

Į „Niamuno Sargą“ įstatomieji kaštūja po 10 peningū už kožną smulksį raštą išspausdintą ir yra šio laitraščio išleistuve priimami. — Gromatas ir rastraščius dėl laitraščio siunčiamus priima redytuve Tilžeje, pylimo ulchžioje (Dammstraße) 2. bute.

28. num.

Tilžeje, 14. julių 1887.

2. metas.

Niamuno Sargas

dar wis gal prie kožno cėcorysto pusto už ši bertainį meto apsteliūjamas buti ir kaštūja 50 pf., dykai į namus 65 pf.

Prašome brolius Pietuwininfams nesigailėti tu kėliu pinigėliu ir „Niamuno Sargą“ kėi weikšaus išsirašyti. **Redyštė.**

Ši konzerwatwiskos jaunincijos.

„Konzerwatwū Draugystės-Laiškas“ 27. numerj šio meto wėl pasipurtin, ir pasistatės žwirbliu baidyklės į tases ar į sawo paties šėšėli sawo strėlas šauda, ir po tam keta „lyg jauns erelis į kową stotis prieš kėlis Wokieczius, žybus bei žemaitėlius“; todėl gaus dėlei žemaitėliu manding anapus rubėžiaus lėkti.

Dėlei tokio nūprošno spuržėjimo nusišypsoję, galėtumbim tylėti, kad anšai laiškās ne butu kibinės nekuri „Uforiū“, kurlai 10. wasario 6. numerj „Niamuno Sargo“ artikėli rašė, išguldydams, kad žalnėryštė šanti žemei sunki našta. Konzerwatwū Draugystės-Laiško „Rašte-mokytas“ išplešia iš to artikėlio nekuri prilyginimą apie du Amerikonu ir tą suwėlęs jam prilabina

ilga melu udegą. Anšai prilyginimas „Sarge“ taip skamba: „Du laukininku nufeliawo į tolimą šalį šiaurinės Amerikos, kur dar Indijonai aplin- tui bastėsi, ir tenai kur 30000 murgu žemės pasi- sawino. Gywenti pradėdant, tarė senesnysis jau- nesniamui: „Aš lauką apgywėsiu ir wisus darbus atlifsiu, o tu laiky 50 wyru, aprupšt jūs rubais, ginflais, walgiu ir wisomis priemolėmis ir serget mudwės“ už prieš Indijonu užpūlimą. Aš tam dūsiu 2000 doleriu ant žalnėriu išlaikymo, ale tu turi wisą nū manęs pirkti, kė tu privalai, aš tai parupysi. Tai po pinigai pasiliks mud- wiem, ir mudu kaštos neturėšima. Gerai, šakė jaunesnysis, ir šurinkęs 50 wyru, darė, kaip buvo susnėketa, rupino už pakajų, pirko rubus, jawus, mieša ir kitią nū sawo prietėliaus iš gautuju 2000 doleriu. Metui praėjus jįšai buvo pinigus išdawęs, ir jo draugas buvo tūs atgawęs. Žiendwem susirokūjant tarė sene- snysis: Dabar wėlei turiu sawo 2000 doleriu, ale kur dingo treša (nūmai), kur dingo tief daug dūnos, kur dingo jauczi, awys ir kiaušės, kurias nū manęs pirktai? Tie suwalgyti ir šalin, o prie darbo man tawo žalnėrei nieko ne gelbejo, neigi saw butą ne pasibudawojo. Atsidusejusi tarė: Kė daryšima, turima tą sunkę našta nesioti... Tai po yra ir su žalnėrija ir t. t.“ Dabar

klausykit, kė ant to šakė konzerwatwiskās Drau- gystės-Laiškās: „Taigi pagal paweilšą to bėdžiaus nurodo jis, kad waiskai žemei kitnėkam ne yra, kaip tikt jawams bei jaucziams suwalgyti. Tas bėdžius pilnų teisybę turėtu ir musu Draugystės- Laiškās tam bėdžiui pilnai pritartu, kad jis ne pats butu šakęs „kad jie mano laukus nū Indi- jonu apsergetu (taip ne stow). Tas žodis yra jo paties taišyta filpa, į kūrę tas bėdžius pats pasikara“. Taip kalba konzerwatwū Lapo gu- drinczius; ale ar spanghs yra arba nenor matyti, kad ta filpa užnaryta yra žodžeis, kurie pirm prilyginimo stow ir taip skamba: „Mes (walnėjie) negalime užfiginti, kad žalnėrei tokiame didžiame šaitiujė laikyti buti tur; tur buti macnus waiskās gatawas, idant mums ne- prietelei pakajų dūtu, ir karui pasidarius musu tēwistė nū „išpustijimo biauwybės apsaugota butu.“ Kur cze kas stow, kad žalnėrei be reikalo yra, kaip konzerwatwiskās lapas sumeloja. „Uforius“ tiktai norėjo išrodyti, kad žalnėrija žemei yra bide našta, o tai jam ir gerai pasisekė. Konzerwatw- iskās lapas jį „Bėdžium“ wadina, rasi dėl to, kadangi „Uforius“ konzerwatwams bėdos padarė, jiems atimdamas wieną žmoniū apmonyimo pry- promą, butent tą mokslą, kad žalnėryštė žemei nēko kaštūja, kadangi pinigai žemeje pasiliekt.

Sonas ir Anutė.

Rašyta Petro Wileišio.

(Priemazga.)

VII.

Senis Kalninis.

Raktis. Senis Kalninis užsirašinęs swirne (kėtyje) rokūja pinigus. Žwalekė tamšių šwiesų meta ant atwožtos skrynės ir suwytusio weido Kalninio. Pamatyšite tūj, kas tai buvo per žmogus, ar šykštās, ar tiktai mokās cėdyti.

Pinigai aukšinei, raudonieji, šidabrinei rublei, pušrublei, muštinei buvo sudėti eilėmis ant wir- šaus kitos skrynės. Popėriniiu pinigų taip pat ne maž buvo. Kožną krumą surokawęs ir per- rokawęs Kalninis dėjo atgal į pasirtus tam mai- šelius (žakėlius), ir pabaigęs, dėjo ant skrynės wiršaus atšakanczią žymę drebanczia ranka.

Labiaušei ilgai jis peržiūrėjo raudonūsius ir pajėmęs wieną iš jų į ranką ilgai ant jo žiūrėjo, žiūrėjo išimilhyjęs, tarši sawo mišlyje jis parkra- tinejo praėjusius laikus.

— Tai tas įlantstas raudonafis buta pir- mas, šakė Kalninis, nū kurio prasidėja mana tur- tai. Bet kiel jie man kaštawo! Kaip dabar at- menu aš saw laiką, kuriame grįžau namon iš Rigos pardawęs šemenius. Ten gawau tą rau- dongį. Parwaziūdamas šutikau ne maž pažįstamu —

kilo girtūšliawimas! bet aš atšykstiriau, atšykstiriau, nēs gailėjausi išmainyti raudongį, išdūti iš jo dalį. Jis man buvo dūtas už šemenius, už mano darbą — nenorėjau jo žudyti.... Bet kažin, ar gerai padariau? Gailėjausi saw nusi- pirkti stiklą alaus, bile tiktai daugiaus galecziau jam palikti, bile tiktai jis be bėdos galėtu gy- wenti. O jis! O sunau, sunau mano mielas, argi tu mišlyji, kad aš taw noriu piktą?

Mutilo senis, bet jo dūšia buvo prilygianti į gžūlą, tqsomą wėtros. Weidas jo dar labiaus apšipylė rūžais; ašys idubusios klaidžiojo šen ir ten; ranka drebanczioti išleido raudongį, kurs nukrito wėl pas sawo draugus. Tas, tarši, pa- budino senį.

— Ta mergpalaitė, traute jis toliaus, jam patinka, padarys sawotiškai! Bet ne! nepawelyšiu, kad mano pinigus jie paimtu — užkimusiu balsu šuriko senis ir krazydamasi pradėjo waiskėzioti po swirną.... Nepawelyšiu, klaušė sawęs pašiaus, nepawelyšiu bet dėl ko-gi tai wis aš rankiojau, kad ne dėl sawo sunaus? Taip, dėl sawo sunaus, bet ne dėl tos ubagės. Ji taip pat, kaip ir mano wienutinis sunus, tur waldyti mano pinigus. O kad ji nesulaukt! Bet kė cze daryti?! Jis twirtas, pastatys ant sawo! O Diewe mieliau- sias, tawo pagalbos jieškau, šakė Kalninis pul-

damas ant kėliu, apšwiesf mano protą, kė cze dabar turiu aš daryti!

Susiėmęs rankas ir akis išpyręs į Kristaus kanczias, kuriu abrozās buvo ties lowa, pradėjo melsiēsi, tas prisilegtas nelaimiu žmogus.

Pakol jis melsis pasakytime mes keliatą žodžių apie jo praėjusias jaunas dienas.

Tėwai jo buvo werginei — dėl to mažutė- liam ne kartą jau reikdawo waziūti į dward ant darbo. Lepintas namie tėwu, dware labai pajau- stinai turėjo ant jo pulsti wergysta; dėl to wisū- met, užkabjtas ten, apšipildawo ašaromis. Su jūmi kartu augo ir jo neapfanta prieš pong; augo jo mišlis ir žinė. Waiskās dwylikos metu — jis tada jau pažino galybę pinigų ir padėjo saw išpirkti sawę ir sawo tėwus iš wergystės. Dirbo kaip jautis, cėdyhja, kaip galedamas, šlekdamas statiką prie statiko ir ant galo turėdamas tris- dešimt metu, išsipirko iš wergystės — ir atėję gywenti į Barwalskus. Atėjo su sawo motyna, nēs tėwas jau buvo miręs.

Kaip tada jis negalėjo buti mandrus, jis, kurs iš wergimu pastojo walnas žmogus? Jis drąšei tada galėjo wisiems žiūrėti į akis ir do- wanotinai rokūti sawę geresniu už kitus. Jis ir nebūwa pripratęs, kad kas darytu ne pagal jo budą. Tada wisi tiktai apie jį kalbėjo — ir

Minėtis artifelis „Konzerwathwū Draughstēs-Laiškō“ wēl yra aištūs paweišlas, kokiū būdu tasai lapas kwoja prieš kitaip dumojanczius. Jišai perkreipia ar išleidžia jam nepritinanczius žodžius ir jiems primezga powišan kitas mišlis. Kuršai wien „Konzerwathwū Draughstēs-Laiškō“ te skaito, tasai rasi jam wišką wieryja, ale kas ir kitu lapu mažumą atboja, tasai begėdišką melagystę konzerwathwū draughstēs lapo weikei supras. Rašėjai tokiu artifeliu „Konzerwathwū draughstēs Laiškō“ teperšimokina Viuteriaus išguldytą aštunto prišatymo, rasi tada ju įžinė jūs mažuma pakraups. Delei wardu „bezdžiongaliwei“ ir t. t. kaip delei nešwankaus kalbos budo prišlausancziame artifelij „Konzerwathwū Draughstēs-Laiškō“ mes rašėję tikrai apgailėti galim ir norėtum patirti, ar jišai tokius nešwančius žodžius prie kofios Karaliauczius sištininkes išsimokines arba nū kofie pasileidusio kiauilerdžio nusiklausęs yra.

Uforiaus gentainis.

Jš Wokietijos.

Jš Berlyno. Cėcorius panedėlio wakarg sawo kelionę ant gbdimosi į Emsą užstojo, kur šweikas utarninke per pietus atwyko. Šo pietu cėcorėnė ir princas Wišius cėcorių Emsę aplaistė. Cėcoriaus šweikata yra wēl wišai gera.

— Jš Londono per žaibinį pušką žinė paršė, kad karaliūno kassas smarkei šweikyn einas. Karaliūnas dabar ir kalbėti jau galis. Tarpe 10 dienu jišai ant šalos Wight pasidūšęs.

— Metikrojo šweisto žokanas taip ir bunto roto tapė priimtas, kaip cėcorystės šaimė jį buvo sudawadyję.

— Įtraukimas iš jawa ir galwiju akczjžės 1886/87 metų, kurlai prowincijoms ant išbali-jimo pareina, mažumą per milijonus teišneša, o tai nėra nei trecioji dalis to labo, ant kurio šį žokaną apmastydami tikėjosi. Niekamams ant pagalbos per šį žokaną, kaip ir konzerwathwūski laiškai pripažįsta, nei jokiū būdu negal pareiti.

kožna mergutė butu buwusi palaiminga, jei jis ją butu išrinęs saw už paczią. Įfrinkimas pūle ant Urtes Briedaitės, kurios tėwai gyweno Burwiūse ir buvo turtingi gaspadorei.

Diėwas dawė jiems sunų; mažutėliam dawė per krikštą wardą „Jonas“. Žiburyš buwo krikšto tėwas. Waišas auga, kaip pyragas gerai įmaišytas, ir žadėjo buti twirtas bernukas. Tėwas sawo sunų mylejo be proto; pripratęs, kad jo wiši klausytu, jis to reikalawdavo ir nū sunaus, nesakydamas ko dėl jis taip, o ne kitaip nor. Pakol sunus buwo mažas, už nepašlausimą budawo lupamas. Tai turėjo sunų atitolinti, atstumti nū tėwo. Sunui suaugusiam, tai nebebuwo galima daryti! — ir nū to laiko Jonas taip pat priprato daryti sawotiskai, nesakydamas nėkam, dėl ko teip, o ne kitaip.

— Tokiu būdu pastojų styrus, atitolinas sunų nū tėwo — be kurio wiškas butu be rupe-czio apsiėję.

Grįžkime prie pasakojimo.

Kalninis meldėsi ilgai. Maldoje jis ieškojo saw patwirtinimo ir palinkšminimo, ir rado jį, nės atšikelusiam weidas jo buwo šwiejesnis, o akys nebe taip aptemusios.

Tegul bus Diewo wale, šafė jis, dėstydamas pinigūs ir jūs kawodamas. Taip bus, kaip Die-was dūs. Apšiwes — tai tegul weda, juk tai ne man, bet jam reiks su ja gywenti... Ak, bėdos, bėdos mana! šafė jis wēl sugrįždamas į pirmu-tinį stoną, ar negalėjau aš sawo sunų ieškoti marczios, aš, kurs jam gyweningą gražei ištaišiau, kurs jam sudejau daugiaus, ne kaip tris tukstan-czius, ar negalėjau, šafau, gauti marczios, kuri

Jš Leipcizio. Korawonės prowa prieš Szne-belės supainiotūsius panedėlyje prie cėcorystės judo Leipcizyje prasidėjo. Klein'as yra apstūstas, iš Strasburkio twirtyniu apskritumūs, apie kuriūs žinojo, kad juu paslaptumas prancužiškai waldžei priešais dėl Wokietijos gero reikalingas buwo, šitai waldžei but pranešęs. Gaspadininkas Er-hart'as yra apstūstas, kad Klein'ui ir drauge pri-stūstamiam Grebert'ui žinomai į pagalbą ejes, idant pirmamiam naudą už šitą weikimą išlaikytu ir jį nū korawonės ištrauktu. Apstūnda šamba ant žemės išdawėjstės ir pagalbos prie jos bei prigelbėjimo. Šo triju dienu promos cėcorystės antwalts prieš Klein'ą 9 metus baudžiwos ka-lejimo, prieš Grebert'ą 5 metus, o prieš abudu dar prapuldytą garbės teišybū ant 10 metu, prieš Erhart'ą atfalinimą užmanė. Klein'as gawo 6 metus, o Grebert'as 5 metus baudžia-wos kalėjimo, o prieš abudu ant 10 metu garbės teišybū patrotyjimo dar nusudyjo. Erhart'as walnas išėjo.

Jš Nen-Stethno. Budelis Krants'as smerczio korawonę ant aptėforiaus Schechte'io, kurlai pri-saiktintu judo ant smerczio buwo prasudytas dėl apnūdyjimo sawo abėju pacziū, išpromyjo.

Jš swetur.

Jš Estrečijos. Senatas Pragos uniwer-siteto sutaręs tiems czeiškikiems studentams, kurie po dėlawonės gromata, siųžtoji iki nekurių depu-tėrto, užmaniusio mėginimus wofikšoje kalboje panėkinti, buwo pasirašę, subartimą gūdalyti ir taji į atstojimo ženkłą įrašyti. Wienof nės ne-nor weryti, kad tai yra teišybė.

Jš Prancuzijos. Naujasis brangwyno muito žokanas swetur atšikartotinai miškį ant atšigynimo pabudino. Greicziausei šitą miškį Prancuzija iš-pildė. Jau utarninke deputertu kamara įgabe-nimo akczjžę už 100 lyteriū alkoholo nū 30 ant 70 franku pakėlė, idant prancužišką turgų šiūmi nū wofikšujo subėgimo saugotu. Senatas šitam

nors keliatą šimteliu butu įnešusi į mano gy-wenima.

Jr wēl susiraufęs ir susirupinęs pradėjo waitš-czioti po swirną, bet dabar tas jo werkšmingas stonas nebetwėrė ilgai.

— Bet tegul bus Šo šwenta wale! Tegul weda, nors aš to nenoriu, šafė jis, sukawojęs pinigūs skryniose po drapanomis ir imdamas listerną su žwafė, tegul weda. Bet liki swodbos tam nedūsiu sawo pritaring, kad padaręs piktai paškiaus negalėtu man užmėtinėti. Įšwarhšiu laukan, nors tai man bus tikras peilis; jei tūmi nesilaus, tada nėra ko daryti — reiks sutikti ir šlužaunikę priimti už marczią.

Pasafęs tai atširakino kletį ir eidamas į stubą mišlyja, jog reiktu ir alaus wišakam padaryti, jog reikta prisigatawoti ant swodbos — šlepiant tai nū Jono.

— Na, pacziut, bus, ar nebus swodba, šafė jis sawo paczei, įeidamas į stubą, žiūrėk kad ant ateinanczio utarninko butu gana pyragu ir pe-czianku.

Urtė, kuri wišimet klausydawo sawo wyką, sutiko ir tą kartą, bet retai kada su tokiu noru, nės Jona jį širdingai mylejo ir su twakšėjimu širdies laufė, kaip wis tas pasibaigs. Žinojo gerai, kad tėwas norės pastatyti ant sawo, o sunus tame daigte buwo sėkęs sawo tėwą.

VIII.

Pawelyjimas.

Utarninke turėjo buti Jono swodba — dėl to panedėlis Kalniniui turėjo buti ilga diena. Per wišką tą dienele jis negalėjo ašiu nuleisti nū Žiburio kiemo, kuriame buwo jaunoji. Matė jis,

žokano užmanymui pritārė, ir jau sereidoje šitas žokanas urėdiškai tapė apšakytas.

— Naujas Prancuzu žalnėrystės žokanas dabar jau priimtas. Pagal taji šlužba nū 5 metu ant 3 metu nužeminta. Be to tapė dar įwelyta, kad jauni wyrai jau po dwieju metu šlužbos, kad ju išmokinimas už ganėtingą išran-damas, gal buti nū žalnėrystės paleidžiami.

— Su apalczžiawimu swetimžemiecziū Pran-cuzijoje jau wēl pradėję. Žokanas tam dalykui jau kamaroje užmanytas. Padawadyjimas dėl išradimo, kas koks swetimžemietis ištikro yra, ir dėl padabojimo ant jo, jau įwestas.

— Naujame prancužiškame budžete (žemės žemime ir išdawime) lygswarumas tarp žemimu ir išdawimu wienintelei per šlužawimus atšiekia-mas, kuriu 89 mil. ant paprastojų, o 60 mil. ant nepaprastojų budžeto išpūla. Didele dalį suslužawimu karo ir jurininkystės ministerija pa-darė. Budžetas toliaus užmano nei žyczku be-daryti, nei nauju akczjžiū beįwesti.

Jš Inglijijos. Wokietijos Karaliūnas sereidoje dar kartą kask per d-rą Madenzie piaudinosi. Jr šį kartą nuimtoji išaugos dalele tapė pasiusta prof. Wirchow'ai Berlyne ant perjiešktojimo. Įš-sitarimas šito pagirtojo lėforiaus labai gerai šamba ir ant to išeina, kad neiškadin-gystė išaugos iš naujo patikrina ir neabejotina padaro. Pas cėcorių į Ems'ą dvaro maršalas growas Radolinskis iš Londono atwyko, idant apie karaliūno šweikatą praneštu. Growas buf geras žines parnešęs.

Jš Maskolijos. Suwalku gubernijoje wieną iš geriausiuju paslaptiniu pulicistu nyžilistai nuža-wyno. Tai buwo jauna graži moterikė. Ji iš Waršawos buwo į Suwalkus atkeliawusi, idant nyžilistu weikimą peršpėgawotu. Czion atšelia-wusi ji patyrė, kad nekuriame kaimynyštės mēste-lyje nyžilistai susirentą. Ji rods į tą mēsteli nukeliawo, ale šelantį rytą jau ją su perdaužta kaukole ant plyno lauko negywą atrado. Lėforei

kaip ten sutwaziawo šweczei, pamergės jauniosios, jis laufė tikrai wakaro, kada jaunasis su sawo swotais turėjo pributi — tada jau wiškas bus pabaigta, nės įwaziawus su swotais pas jaunąją, jau nebegriš... Pradėjo temti. Kalninis nuėjo į swetlyczią ir nedegės žwafės wis per langą žiūrėjo į kiemą sawo kaimyno. Sūtemo. Ži-burio swetlycza pilna jau buwo šwiesos ir swe-cziū; — ant kiemo jau prasidėjo šwitinėti wišoku dažu listernos, kuriomis yra įprotis sutikti jau-nąjį — dėl to tos listernos robe, jog jaunasis greitai pribus pas jaunąją. Bet Kalninis dar wis tam nenorėjo tikėtiesi, wis dar mišlyja, kad jo sunus susimishys, ir jieškodamas priežascziū, kureis jis galėtu buti užlaikytas pašinėre sawėp.

— Wyre, wyre! — šaukė Kalninėnė įpul-dama į swetlyczią, žiūrėk jau Jonas atwaziawo pas sawo jaunąją.

Jš teišybės burys jaunūmenės, waziūtu, raitu, su šumbalais ir muzikantu išigrūdė į Žiburio kiemą. Tėwai matė, kaip ju sunus įėjo į widų.

— Ar-gi tu ir dabar dar nedūsi sawo pawe-lyjimo af, wyre! pasigailėk sawo sunaus! meldė su ašaromis Kalninėnė.

Git, nėra ko werkšlauti! dabar linkšminkiesi, turėsi ryto marczią ir tam mano pawelyjimą! Bet liki pat swodbos wis-gi nesutikšiu. Ar už-tifo pyragai ir peczenkos? Alus ar išejo geras? Dūsim ryto czešnį... Regima, jog taip jam nū Diewo buwa šfirta.

Kalninis, kaip pasafė, teip ir padarė.

Ant rytojaus prie bažniczios susitiko jis su jaunaisiais — ir jūs peržegnojo.

Galas.

įbrado, kad ji su kietu neaštriu daigtu tol ant galvos mušta, kol nužuvusi. Szale laivono gulejo du numeriu lentisio socialistisio laikraščio „Proletariat (= Bargažei“).

Įš Bulgarijos. Didžiojo Sobranje (didysis jaimas) šventą dieną ir panedelyje slapta susijimas ir viršininko škyrimas tapę atliktas. Utar-ninke vėl atviras susijimas buvo. Sobranje iššlyrė Bulgarijos valdonu kunigaikštį Ferdinandą v. Saibsen-Roburg-Rohary, kuris estreikisioje žašnėru šlužoje yra. Jojo pati Madjarikė iš labai bagotu magnatu giminės, prawardė Rohary. Sziai kunigaikštis yra swainis (švogaris) karaliuno Rudolfo iš Estreikisios. Pusto štats-sekreteras, d-ras Stephan's, pirm keliu metu nety-cziomis ant medžioškes Estreikisioje, ant kurios buvo pakviestas, kunigaikštį Ferdinandą mažumą išvovė, wienol ne priegadingai.

Įš cėcorystės saimo

Taip labai girtasis senatvės ir negalėjimo aprupinimas darbininku dabar išsirodo tik menka dōwana, kurią darbininkas sulaukti gal. Darbininkas, butent senatvės rentę 33 $\frac{1}{3}$ pf. kas dieną arba 120 mk. per metą, o tai tik nū 70. amžiaus meto, gal sulaukti. Prie šito 33 $\frac{1}{3}$ pf. darbininkas pats trečdali, darbdawys trečdali, o žemė ir trečdali primokėti turės. Wijos metinės kaštos 66 milijonu mk. per cėcorystės pašalpą 22 milijonu ir išpirkimo mokesį po 3 mk. nū darbdawio ir darbininko turės išsilgyinti. Szitą senatvės aprupinimą pirm 70. amžiaus meto tik, išsilaitymo negalėjimą išrodžius, tebus galima sulaukti.

Bunto rotas ketwerge žokanu užmanymams apie apakėžiamą cuforiaus ir jurininku išpirkimą prieš nepalaimą priėmė.

Įš Lietuwos.

Įš Tilžės. Ezionai prie 4 kucpzių subatos rytą buvo perjiešiojimai namūse dėl netikru pinigų. Prie wieno, žėgorninko W., pulicija atrado ir pinigų mašyną dešimt markiams wyriausėi, su wifomis kitomis padarynėmis. Trys Tilžisčiai kucpzei, tarp šių ir šisai W., Klaipėdoje ant metturgio labai daug netikru dešimtmarkių buvo paskleidę. Pulicija ilgai tyrinėdama wėlai wafare wienoje gaspadoje šiūs wyrus užėziupė. Dabar jie Klaipėdos kasejime sed.

— Draugystė „Byrūtė“ turėjo 10. šio mėn. mėnesinį susijimą „Wosifkame bute“. Sqnariu labai menkai buvo susiję ir po atwėrimo susijimo per poną Wosfą, tapę dėl gruntaunio įstatu perkeitimo wifūtinam susijimui apmastyta. Kaip mes girdėjome, ketina „Byrūtės“ wyriausybė wifą užmanymą dėl įstatu keitimo kitame numeryje „Miamuno Sargo“ apgarsinti, ir to dėl mes bendien apie tai nėlo nemynėjime. Toliaus nurodo Weyeris ant reikalingumo įtaisymo šakniniu draugysciu prie Byrūtės. Szitas nurodymas tarp sqnariu pilną pritavimą rado ir bus ant wifūtinio susijimo dar placiaus apšnekėtas. Ant galo tapę sutarta šjmetinį wifūtinį susijimą antroje nedėlioje augusto mėnesio Tilžėje „Wosifkame bute“ laityti.

— Nū 4. iki 8. šio mėn. iš Maskoliu Lietuwos per rubėžių į musų pusę 108 medžių sieles perėjo.

— Pigiosios dienos jau dabar yra pro šalį. Per pastutinį turgų swiesto swarus jau 70 iki 80 pf. kaštawo. Semuju ropuczių šepelis jau 2 mk. kaštawo, o šwėžiųjų maczius 15 pf.

— Gale praėjusios nedėles ufininko Gurškio Ralkapiūse įkunė nudegė. Ji su wifu zopostu wifai nebuwo į ugnies štrynę įpirkta; ufininkas to dėl ne menką iškadę iš to sulaukė.

— Praėjusioje nedėleje perfunija į Tilžės ka-

lejing ir Kort'o garinį malūną įtrenkė. Prie Tilžės kasejimo stogą tik mažumą sudraštė, o prie Kort'o malūno kūrštainį sulaužė. Szėip žmogaus nei wieno nepaškadėjo. — Trubas po ulycziomis bededant wienoje wietoje, kur griowis per pusantro žmogaus augumo buvo iškastas, griowio siena per perfunijos trinkį sudrebėjo, taip kad siena ir išmestiosios žemės pasileidusios bewėftris žmonės apkasė. Wienol palaimingai dar pasisekė šiūs žmonės iškasti.

— Liberalu pažįstamas užtarėjus Bender'is, dwarionis Lenkonisčiūse, jau nabaštintinkas. Ji jau 9. šio m. palaidojo.

Įš Rusės. Per Pakalnės upę nekursai dūnkepyš bepersileidindamas su sawo wežimu, pyragais ir arkliu permazo galui nulužtant į upę įkrito. Sziai pats išsigelbėjo, ale arklys, 60 dolerių wertas, nufendo.

Įš Gilijos. Gale praėjusio mėnesio trys gywenimai su gaspadorystės trobomis nudegė. Įš ko ugnis atfiradusi, nėkas dar nežino.

Įš Klaipėdos. 2. šio mėn. ant 6 žėg. ryte kapteinis J. Kretschmer'is, wadowas afruto „Johann Friedrich“, su rewolweriu sawę kajtytę peršiwė. Įš kokios priežasties jis tai pasidarė, dar nėkas nežino. R. paczia su dwiem waitam palietė.

Įš Kalwelio. Ezionai nesenei wiena žmona su sawo waitu smarlaus lytaus ant plyno lauko užpulta greitai po wienu jowaru pabėgo pastogės jieškoti, žaibas wienol į jowarą įtrenkęs, kubikį negywai užmušo, o ją paczią tik primušo. Lėkorei mifhja, ją dar išgydytę.

Įš Darkiemio. Bradžioje praėj. ned. Ederio kazečkisioje ugnis išsiveržė. Stalbas, kazečkio malūnas ir 5 kiti butai trumpoje walandoje nudegė. Įškada nemenka yra, kadangi didė daugybė išdirbtu šfuru judegė.

Įš Karaliauczius. Razbaininku du, 18 metu senasis kucpzius pagalbinkas Gause ir 15 metu senasis mokintinis Markšatis dėl žmogžudystės tapę pradžioje šio mėnesio prisaikintuju sude sudyti. Wudu tapę kaltu įkraštū. Gause tapę ant smerczio prasudytas, o Markšatis ant 5 metu kasejimo.

— Godawas, spyinininkas, žinomas socialistu agitatorius, 34 metu senas, pašintr pradžioje šio mėnesio.

Įš Osterodės. Bradžioje šio mėnesio nekuri 60 metu sena žuwiu kucpzelininkė Sternėnė su baisei sudaužta kaukole supiaustytu weidu ir pilwu, wifai nūga, negywa gireje tapę atrasta. Nekursai 20 metu senas darbininkas Grab to razbajaus kaltinamas ir jau į kasejimą pasodintas.

Įš Angerburkio. Truntlasiu gireje yra kitai baifus razbajus išprowytas. Du darbininku buvo į gire įėjusi greblaczių parsinešti. Gireje jūdu susigincėjo. Wienas sawo draugui pašalomis galwą su dideliu peiliu perštelė, taip, kad šisai negywas ant žemės sukrito. Lawoną kerpėse apkasęs pabėgo. Tos girės baronėnė waziūdama per girę patėmėjo, kad warnu gauja wienoje wietoje ant žemės kerpės kasinėjo. Waznyczia nusuntusi patyrė, kad cze nepalaimingo žmogaus lawonas paslėptas. Žmogžudys jau buvo senei prapūlęs.

Prisaikintuju sudas.

2. ir 4. julijų statorius Scheffler'is iš Blindupėnu ir ufininkas Rebekkis iš Widgiriu dėl tyczionis daryto, prigawifisio uždegimo ir žinoma neteisios priesiegos dwiejūse kartūse bei užfufinimo ant uždegimo ir bandytos priegawystės turėjo po prisaikintaisieis atsiliepti. Scheffler'is tapę dėl žinomai neteisios priesiegos ir dėl to, kad žinodamas apie uždegimą tai wyriausybei nepranešė, ant pusantro meto baudžlawos kasejimo ir 3 metu garbės teisybiu prapuldymo, o Rebek-

kis dėl bandytos prigawystės (uždegimą jam negalėjo išrodyti) ant 6 mėnesiu kasejimo ir 300 mk. pinigų forawonės tapę prasudytas.

5. julijų buwufyfis gromatnešys Rettig'is iš Szilkoju buwo kaltinamas, urėdininku bebudamas 18 mk. gatawu pinigų ir 9,50 mk. gromatu markutėmis, kurie puštui priflausė, ant sawo naudos buwo swartojęs ir pinigų žėminui bei markucziu pardawimui wedamasias knigas netikrai wedęs. Prisaikintiejie tik neteisaus swartojimo 18 mk. pinigų tegalėjo kaltu įkrašti. Jis už tai tapę prisaikintuju sude ant 9 mėnesiu kasejimo prasudytas.

6. julijų butelninkas Pfennig'is iš Skulbėwariu dėl to turėjo atsiliepti, kad žinodamas, jog ant jo turto konkursas prasidės, sawo butelį kitiems buwo užrašydinęs. Jis už tai ant 6 mėnesiu kasejimo tapę prasudytas.

7. julijų butu turėjusi nesenei kasejime pašiforiufioji newedufioji Augustynikė iš Stulbėdiu ir darbininkė Pūdžiūwėnė iš cze pat dėl kubikiu nužudymo atsiliepti. Tas dalykas tapę ant kito syfio nufumtas, kadangi Augustynikė, kaip jau pranėsta, buwo nusijūdžiufi, o prieš Pūdžiūwėnė nėlo nebūwo galima pradėti, kadangi wyriausioji jos apkaltintoja, Augustynikė, jau nebegalėjo sawo liudymo atidūti.

9. julijų gaspadorius Gottschalk'is iš sen. Karciawifšiu dėl tyczionis daryto ir prigawifisio uždegimo turėjo atsiliepti. Prisaikintiejie negalėjo apie jo kaltybę persiliudyti ir to dėl jį atkaltino.

8. julijų kucpzelininkas Wdomaitis iš Tilžės tyczionis daryto uždegimo buwo kaltinamas. Prisaikintiejie negalėdami apie jo kaltybę persiliudyti jį atkaltino.

Pasuntinyskė.

Priemazga.

Pasiflauhytime, ką jako šwenta Ewangėlija Mat. 25: Prilgynta yra dangaus karalyšte dešimczei mergu, kurios su degancziomis liampomisėjo ant swobdos. Penkios iš jų buwo netikusios, o penkios išmintingos. Anos penkios netikusios arba durnos nepašėmė su sawimi alėjaus, liampos jų užgeso ir jos pasifiko atmestos nū swobdos. Penkios protingos turėdamos zoposte alėjaus su šwiesionis liampomis įėjo į swobdą amžinu linkmybiu. „Cze aiškei matome, kad anos penkios durnos mergos ženkliina tas moterifšas, kurios budamos walno stono, apfigywenā mēsteliūse ir tinginytėje gaifindamos laifą, nepildo geru darbu; per tai paliks atmestos nū dangifškos swobdos. Toliaus ewangėlija jako! „Nekursai žmogus, išwaziūdamas toli, atidawė tarnams turtus sawo: wienam dawė penkis tukstanczius, kitam du, o kitam wiena. Po ilgo laiko pagrįžęs ponas padarė rofundą su jeis. Tada tas, kurs buwo gawęs penkis tukstanczius atnešė kitus penkis tarydamas: „Wiešpatie, penkis tukstanczius dawei man, šitai kitus penkis užpelniau“. Antras tarnas tarė: „Dawei man du tukstanczių, šitai kitu du užpelniau“. Ponas tare jiems: geri ir wėrni tarnai; jog ant mažo buwote wėrnais, ant daugel jus pastatysiu, jeikite į linkmybę sawo Wiešpaties.“ O kurs buwo ėmęs wieną tukstantį, tarė: „bijodamas tawęs, paslepiau tukstantį į žemę, šitai turi, kas tawo yra.“ Wiešpats atsakė jam: „Piktasis tarne, per tinginytę nėlo neužpelnei, nėlo neuždirbai, neesi wertas atsilio!“ Diepė tada tą nenaudingą tarną įmeisti į giliausias tamsybes, tenai bus werkšmas ir dantu klebėjimas!“

Cze matome, jog Diawas sudys žmones pagal dūtas jiems gerybes; tas, kurs gawo penkis tukstanczius, kad butu uždirbęs tikrai du, arba kurs gawo du, kad butu uždirbęs wieną, nebutu taip malonei wadintas „geru ir wėrnu tarnu“. Ir tu, mielasis skaitytojau, nemėruk nūpelnius ir ne-

Ilginti darbus savo su nupelnais arba darbais
fitu, nės nežinai, kiek jiems dūtu gėrybiu, bet
rupinkis wijsioje tikrybėje tarnauti Dievui. Tai-
pojau matydamas kitus turtingesnius, sveikesnius,
protingesnius nemurmel, nepavohdē, jog už tamę
šlowingiesni yra ir aukštesnis stow, „nės Dievas
nūg kiekvieno, kuriam daug yra dūta,
daug nū jo atjieškos“ (Luf. 12, 48). Kaip
gali, taip tarnaut; kiek gali, tiek daryk naudingo
išganymui, tiktai nedykant.

Wiešpats wadina piktą, tingiu aną tarną,
kurs ant gautu gėrybiu nēto neužpelnē, nors ne-
prarado ir neapwertē ant piktą, wienol už tingi-
nystę, kaip tarnas nenaudingas pašilko įmestu į
tamsybes, kur yra weršmas ir dantu klebėjimas
(Mat. 25, 30). Jeigu taip baišei paforojo už
tai, jog tinginystėje nēto gero nedarē, nēto nau-
dingo išganymui nenupelnē: kę-gi padarys tarnui,
kurs gautomis gėrybėmis ne tik neplatino šwiesos
dēl padidinimo garbės Diewo, bet dar girtybėmis,
kortomis ir wijsio budo nedorais darbais piktino
kitus; iš tikro sunku bus judo dienoje, kad nebe-
turėdami jau laiko pataisyti paslydimus, raudos
rugodami ant savo tinginystės ir piktą apsiėjimu.

Stofis kaltais tie, kurie turėdami mokslą, ne-
mokino pawargėliu artimu, įpaczei bus kaltinti
ghwentojei mēsteliu, kurie wieni per tinginystę,
fitti bijodami wargo nepradrįsta eiti į kiemus mo-
kšti pawargėliu waitus, tofie lyginas prie ano
pikto tarno, kurs užtafē dūta gėrybę į žemę. O
kurie iš priežasties gēdos nedrįs procemotiesi wy-
nyčioje Wiešpaties, lyginasi anomis penkioms
neišmintingoms mergoms, atnestoms nū dangiš-
kos šwobos. Juk ir tos ewangēlijoje aprašytos

mergos nēto nepadarē pikto, tik nepasirupino pa-
daryti zopostą alejaus gerais darbais. Anos
nei pikto nei gero nedarē, per tai nei korones,
nei užmokėsnio neužpelnē, neįėjo į dangų, dēl to
Ezw. Raštas wadina anas „netikufionis, burno-
mis, neprotinomis.“ Likimas tu mergu futiks
tūs žmones, kurie neturėdami nei gāspadorišku,
nei giminystės užsiėmimu, budami walno stono,
nepasirupę prafibagotēti gerais darbais. Reikia
turėti atmintyje tofį aistų paweilslą ewangēlijoje
aprašyto tarno, kurs dūta jam gėrybę užtafē į
žemę; juk įšai regimai nēto pikto nepadarē, o
wienol tapē įmestas į tamsybes, kur weršmas ir
dantu klebėjimas, tiktai už tai, jog nēto gero ne-
darē. Padumok, žmogeli, kiek gėrybiu suteikē tam
Dievas: Ežitai pašautē tamę į šwenta krikščio-
nišką tikėjimą, dawē tam šweikatą, mokslą, tu-gi
wartodamas tas geradėjystes, kę-gi gero padarei?
kiek siratu išmokinai garbinti Diewą, kiek wargšu
sufelpei? rasi kaip anšai tarnas jieškojei tiktai
žemišką meilumą, šlowēs, turtu; jeigu, šafau,
wisistai užsitafēi žemėje, nesirupindamas apie du-
šios išganymą ir artimo naudą, tai iš tikro dalis
tawo bus tofia pat, fokia buwo ano tinginio tarno.
Ir aš dabar wišiemis diwogarbingiems, wyriš-
kiamis ir moteriškoms pašiwentusiems Diewo tar-
nyštei primįšiu, jog dangus nedūdamas tinginystės
dykunams, kurie nēto pikto nedarydami, nēto wienol
gero nedarō; tūmi jau pacziū yra piktai tarnais,
jog gero nedarō. (Babaiga bus.)

Niamuno Sarga

Tilžeje sekancioje wietoje galima gauti:
paczioje druforijoje, Dammstraße 2. num.,

pas poną A. Kalwaitį wof. ul. 29. num.,
pas poną J. W. Gliseit wof. ul. 44. num.,
pas poną Aug. Herbst augštoje ulyczioje,
pas poną J. Krafft prie wafarinio tilto.
Klaipėdoje pas poną M. Gerull ir pas poną
A. Brauer.

Pilkainyje pas poną Josef Keil.

Turgaus prefijos.

nū 9. juliū.

		Tilžeje		Klaipėdoje	
		m. pf.	m. pf.	m. pf.	m. pf.
100 swaru arba 50 kilo- gramu.	Swieczei	8 80	9 —	6 —	6 50
	Rugei	5 52	5 40	4 75	5 —
	Miežei	5 —	5 20	4 —	4 50
	Awizos	4 70	4 80	2 50	3 —
	Žirnei, baltieji	5 50	6 —	6 —	6 50
už 100 lyteriū (bayr.)	Žirnei, rainieji	7 50	8 50	6 50	7 —
	Roputes	1 90	2 70	1 80	2 —
už 100 lyt.	Emenei už naujajį šepelį	8 50	10 —	—	—
	Dymotai už centnerį	18 —	20 —	—	—
už 1 lyterį	Kiaubei už kapą	2 50	—	2 —	—
	Pymas už 100 lyteriū (bayr.)	24 —	—	—	—
už 1 lyterį	Brangwynas	30 —	—	—	—
	Swiestas	— 35	— 40	—	—
už 1 lyterį	Kiaulena	— 70	— 80	— 60	— 80
	Jautena	— 50	— 60	— 50	— 60
už 1 lyterį	Weršena	— 35	— 45	— 40	— 50
	Awincziana	— 35	— 45	— 30	— 50
už 1 lyterį	Grustiene, prašta	— 35	— 40	— 40	— 50
	Awizu krūpai	— 17	—	—	—
už centnerį	Ežienas	— 22	—	—	—
	Ežiandai	2 —	3 —	1 50	2 —
už centnerį	Ežiandai už kapą	—	—	1 75	2 —
	Pinai už centnerį	21 —	24 —	—	—
už 10 cbm.	Pinai už centnerį	—	—	28 —	—
	Malša, kieta	—	—	44 —	46 —
už 10 cbm.	Malša, minkšta	—	—	40 —	44 —

Apsakymai.

Dantu liekorius Goldstein

Tilžeje, Langgasse 29. naujai
budawotame bute pono John Ohm.

Ruma, konjaka, arafa,

kaip ir wijsius

gerus brangwynus
ir wijsus

Kolonialtaworus

už pigiausias dienos prefias. Rea-
bejotinai pigiausiai kaip taip wadinamoje
„išsiuntinėjimo kupeczytse“.

Aug. Ferd. Mertins
Tilžeje.

Gatawu patalyniu nū 21 mf.
prasidedant,
Patalu plunkšnu nū 1—1,20 mf.
už swarą.
Pufu 2,50—3,50 už swarą,
Wištu plunkšnu 30—40 pf. už
swarą,
Nepleshtu žasiu plunkšnu nū 1 mf.
iki 1,20 mf. už swarą,
prisiulo plunkšnu kupeczytse

M. Markowsky,
pirma J. Stern.

Tilžeje, augštoje ulyczioje 90.
ir Bachhoffstraße 6.
Subatoje fromas yra uždarytas.

SILKIU!

drutame pakawime jau nū 10 mf.
prasidedant wēl ant zoposto turin
ir ištikimiesiems pirkejamis ir ant
žyczkos dūdu.

F. Krafft

Tilžeje, Schloßmühlensstraße 4.

Aliejans parwus,
lafparwus,
šwediskus parwus,
šfuros lafus,

kaip ir wijsius pinzelius prisiulo
O. Siemering Tilžeje,
Falkin aptieka, drogu kupeczytse, laku
ir šernišu fabrike.

Labai geras

silfes

wišuse zortūse,

šwiesto, wirimo ir
galwiju druska

prisiulo už pigiu pigiausias prefias.

Aug. Ferd. Mertins
Tilžeje.

100 wešėjimo fortifiu

ant dailaus poperiaus jau nū 1 mf.
prasidedant, gali gauti pas
Weyeri & Arnoldta Tilžeje, Dammstr. 2.

Gelželtrušiu bėgis

nū 1. juniū 1887 prasidedant.

Trufis Nr.	191	195	193	Trufis Nr.	192	194	196
Kl.	1—4	1—4	1—4	Kl.	1—4	1—4	1—4
Žrutė, pabega	4.59	9.55	3.49	Klaipėda, pab.	4.00	10.33	3.50
Grūnheide	5.32	10.46	4.19	Karlsberkis	4.12	10.45	4.8
Žilei	5.51	11.15	4.36	Prefule	4.29	11.2	4.34
Argininkai	6.5	11.33	4.49	Wilkycei	4.41	11.14	4.50
Tilže, parbega	6.24	11.59	5.6	Kuforaiczei	4.51	11.24	5.5
Tilže, pabega	6.34	12.19	5.16	Ežilofarcziana	5.12	11.46	5.43
Pagegei	6.49	12.39	5.28	Jufnaczei	5.24	11.58	6.9
Jefsterfei	*6.58	*12.50	*5.36	Rugelei	5.34	12.8	6.24
Stoniškai	7.9	1.3	5.46	Stoniškai	5.46	12.21	6.45
Rugelei	7.23	1.20	5.58	Jefsterfei	*5.57	*12.32	*6.59
Jufnaczei	7.33	1.33	6.7	Pagegei	6.05	12.40	7.14
Ežilofarcziana	7.51	1.56	6.24	Tilže, parbega	6.16	12.51	7.29
Kuforaiczei	8.9	2.19	6.39	Tilže, pabega	6.24	1.1	7.49
Wilkycei	8.20	2.32	6.49	Argininkai	*6.43	1.21	*8.17
Prefule	8.34	2.49	7.2	Žilei	6.56	1.35	8.39
Karlsberkis	8.53	3.13	7.19	Grūnheide	7.13	1.54	9.3
Klaipėda, parb.	9.5	3.28	7.30	Žrutė, parbega	7.42	2.26	9.52
	pirm p.	po p.	wafare.		pirm p.	po p.	wafare

Trufei tarp 6 žėg. wafare ir 6 žėg. rhte minutu skaitliaus pabraukimu paženkliniti.
Žwaigždike * paženklinantie trufei tik tada apšistoja, kad reikia.

Už redyše asfeto Ernestas Weyeris Tilžeje,

Rašta ir spauda Weyeris & Arnoldto Tilžeje.